

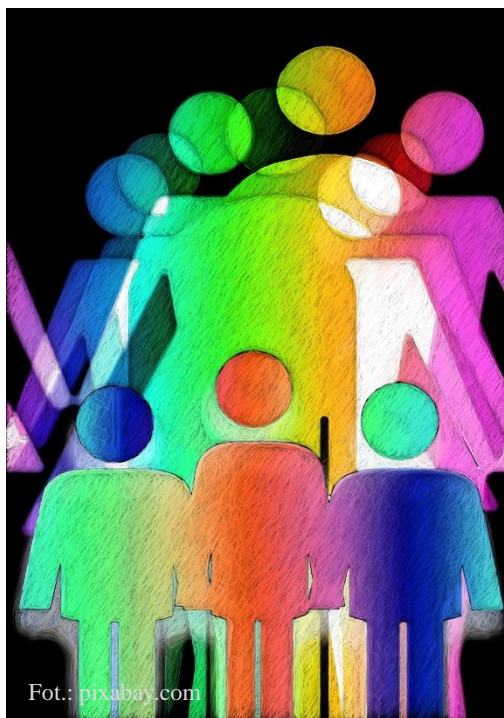
Warszawa, 12 kwietnia 2023 r.

PATCHWORKOWE WYZWANIA CZ 2. – TWORZENIE NOWEJ STRUKTURY

I spotkali się, mężczyzna po przejściach z kobietą z przeszłością. Jakie zatem warunki powinni spełnić, aby zbudowanie patchworkowej rodziny się udało?

Nie ma na to jednoznacznej odpowiedzi ani przepisu, według którego można by budować tak delikatną strukturę, jaką jest patchworkowa rodzina. Jest jednak kilka ważnych obszarów, o których warto w tym miejscu wspomnieć.

Kluczową, moim zdaniem, kwestią jest pytanie o własną tożsamość. To rodzaj pewnej wiedzy o sobie, która pojawia się w odpowiedzi na pytanie: kim jestem i co jest dla mnie ważne? Ważne, że nie jest ona dana nam raz na zawsze. Możemy ją modyfikować, kształtować i uadekwatniać. Innymi słowy, możemy redefiniować naszą tożsamość np. kiedy wchodzimy w nowe role. Budowanie rodziny patchworkowej jest taką sytuacją, która wymaga od nas przyjęcia zupełnie nowych ról. Warto zatem zapytać siebie: kim jestem w rodzinie patchworkowej i kim chcę być w tej strukturze? Jeżeli znajdziemy już odpowiedź na te pytania, ważne jest żeby przedyskutować to z nowym partnerem i dowiedzieć się, jak on widzi siebie w tym systemie i jak wzajemnie myślimy o swoich rolach.

Fot.: pixabay.com

Jednym z podstawowych warunków powstania stabilnej struktury patchworkowej rodziny jest akceptacja. Musimy mieć gotowość na przyjęcie do swojego życia osoby z całym dobrodziejstwem inwentarza, również z jej przeszłością, która często bywa skomplikowana i trudna. Musimy zaakceptować fakt, że przed nami był ktoś, z kim nasz partner/partnerka tworzyli relację, mieli rodzinę i wspólne dzieci oraz fakt, że choć te relacje uległy zmianie, to nadal są obecne. Nie możemy też zabraniać czy utrudniać im kontaktu

Fot.: canva.com

z byłymi partnerami oraz ich rodzinami. Co więcej, naszą rolą będzie również dbanie o to, aby nasze relacje z byłymi partnerami/partnerkami osób, z którymi tworzymy obecny związek, układały się poprawnie. Ważne jest również wspieranie relacji dzieci z ich biologicznymi rodzicami.

Dzieci mają prawo do przeżywania różnych emocji związanych z nowymi relacjami swoich rodziców i zmianami jakie w związku z tym zachodzą w ich życiu. Akceptacja i zrozumienie uczuć dzieci oraz danie im przestrzeni na oswojenie się z nową sytuacją sprawią, że będą one mogły poczuć się bezpiecznie. Nie należy jednak wywierać na dzieciach presji ani przekupywać ich, żeby zyskać ich akceptację. Jeżeli w nowym związku oboje partnerzy mają dzieci z poprzednich relacji lub jeżeli pojawia się wspólne potomstwo, ważne jest, aby powstrzymać się od faworyzowania. Ta pokusa pojawia się i jest szczególnie silna w przypadku, gdy np. chcąc własnym dzieciom wynagrodzić ból i zrekompensować straty emocjonalne, jakie poniosły po rozstaniu rodziców, w sytuacjach konfliktowych trzymamy ich stronę albo chcąc zaskarbić sobie sympatię i akceptację dzieci partnera reagujemy wobec nich nieadekwatną łagodnością. Taka postawa jest zagrażająca dla całej struktury patchworku i może tylko nasilać konflikty. Na początku to zupełnie naturalne, że dzieci ze sobą rywalizują i mogą doprowadzać (świadomie lub nieświadomie) do różnych konfliktów w układzie rodzinnym. Najlepsze, co można zrobić w takiej sytuacji, to reagować adekwatnie i traktować wszystkie dzieci tak samo. Wymaga to od nas dojrzałości, konsekwencji postępowania i umiejętności sprawiedliwego stawiania granic. Taką postawą możemy zapracować na szacunek w oczach dzieci, a z szacunku rodzi się sympatia.

Powyższe działania nie tylko wymagają od nas dojrzałości, ale również cierpliwości.

Tworzenie trwałej struktury patchworku wymaga czasu. Zwłaszcza na początku musimy wykazać się wytrwałością, aby wszyscy uczestnicy tego projektu mogli się odnaleźć w nowych sytuacjach, co może potrwać nawet dwa lata. Wymaga to zaangażowania wszystkich, którzy w skład patchworku wchodzi, a więc również byłych partnerów oraz ich rodziny.

Życie w patchworkowym systemie polega na ciągłym dbaniu o szwy, które łączą poszczególne elementy. Tu ważnym aspektem warunkującym przetrwanie patchworku

będzie dobra komunikacja. Mówimy tu o komunikacji między partnerami, którzy tworzą nową rodzinę, ale również z dziećmi nowego partnera czy partnerki i osobami, z którymi tworzyliśmy poprzedni związek oraz ich rodzinami. Komunikowanie się w tak złożonej strukturze wymaga czasu i uważności, ale jest fundamentalne dla utrzymania dobrych relacji pomiędzy członkami patchworku. Ważne jest mówienie o swoich potrzebach i oczekiwaniach, otwartość na podejmowanie w tych obszarach dyskusji, uwspólnianie wartości oraz respektowanie odrębności.

Ogromnym wyzwaniem dla funkcjonowania rodziny patchworkowej są również kwestie organizacyjne. Konieczne może okazać się tu ustalenie nowych priorytetów. Znowu ważne, aby odbyło się to wspólnie z pozostałymi członkami rodziny. W tak złożonym systemie okazuje się, że nie dość, że jest mniej czasu dla każdego z osobna, to przybywa osób, którym poświęcamy czas i uwagę a wraz z nimi - obowiązków. Odczuwają to najbardziej dzieci, które dotychczas miały rodzica na wyłączność, a teraz przyszło im dzielić się nim z nowym partnerem czy partnerką i dziećmi z nowej rodziny. Tu, pozostając w obszarze komunikacji, ważne okaże się ustalenie zasad i reguł, w oparciu o które będzie funkcjonowała nowa rodzina. Ustalenie priorytetów, planowanie i przestrzeganie zasad zapewni poczucie bezpieczeństwa wszystkim członkom patchworkowego systemu. Nie możemy zapomnieć, że szczególnie w tym obszarze dobrze jest wykazywać się elastycznością, rozumianą jako umiejętność dostosowywania się do zmiennych warunków życia, których w patchworkowej rodzinie nie brakuje.

Oprócz podziału obowiązków niezwykle istotne jest wygospodarowanie czasu na zadbanie o siebie, pielęgnowanie związku oraz określenie, kiedy spędzamy czas wspólnie, a kiedy tylko ze swoimi dziećmi. Choć na liście rodzicielskich priorytetów nierzadko pierwsze dwie pozycje zajmują ostatnie miejsce, warto podkreślić, że to, w jakiej kondycji emocjonalnej i fizycznej jesteśmy my i jak układa się relacja między nami a naszym partnerem/partnerką, ma największy wpływ na funkcjonowanie systemu rodzinnego, również tego patchworkowego.

Choć czasu jest mniej, warto zadbać, aby jego jakość był dobra. Gdy spędzamy czas z dziećmi dbajmy o to, aby być z nimi w kontakcie. Zrezygnujmy z korzystania z telefonów,

oglądania filmów na rzecz rozmów, gier planszowych, wspólnych spacerów czy wycieczek, dzięki którym będziemy mogli z uważnością i ciekawością drugiego człowieka być w relacji.

Budowanie patchworkowej rodziny jest ogromnym wyzwaniem wymagającym zaangażowania od wszystkich jej członków, ale jest też warunkiem, aby ta delikatna struktura przetrwała próbę czasu i mogła zmagać się z pojawiającymi się, nowymi, zaskakującymi okolicznościami. Dzięki tym staraniom mamy jednak szansę zbudować coś niezwykle pięknego. Wyniki badań dowodzą bowiem, że aż 77% osób, które zdecydowały się na założenie rodziny zrekonstruowanej, uważa ją za udaną i szczęśliwą. Co więcej, małżeństwa takie najczęściej zawierane są w pełni świadomie, przemyślanie i z motywów uczuciowych.

(-) *Maria Mossor-Kwit*

Maria Mossor-Kwit – pedagog specjalny, terapeuta wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka.

Specjalistyczna Poradnia Rodzinna Dzielnicy Wawer m.st. Warszawy jest jednostką organizacyjną m.st. Warszawy działającą dla mieszkańców Warszawy.

Skontaktuj się z nami:

22 277 11 98
22 277 11 97

sekretariat@sprwawer.pl

www.sprwawer.pl

@SPRWaw